

FIETS ONTLEED

VAN NICHOLAS SKEIRON

De Van Nicholas Skeiron is een titanium racer die op vele fronten in te zetten is, ontdekte Rodrick tijdens een dikke maand fietsen.

TEKST: RODRICK DE MUNNIK / FOTOGRAFIE: MICHEL MAAS

DE SVEN KRAMER ONDER DE FIETSEN

Kunstige constructie in titanium om de remkabel te geleiden.

In een markt die gedomineerd wordt door carbon fietsen is Van Nicholas een lekker tegendraads merk. In 2011 is het in de stal van Accell opgenomen, waar het onder de bezielende leiding van oud-prof Ralph Moorman kwam. Ze maken fietsen van titanium en dat is wat het is. Daar is veel voor te zeggen. Wil je een frame dat je hele leven meegaat, van het allersterkste materiaal dat nooit kapot gaat en als het dan toch kapot gaat, omdat hij toevallig onder een tractor heeft gelegen, dan kun je hem weer in praktisch nieuwstaat laten herstellen. Het maakt een titanium fiets een van de duurzaamste keuzes die je kunt maken, mits je er ook echt lang mee doet. Om het materiaal geschikt te maken voor gebruik is weliswaar veel energie nodig, maar op langere termijn is titanium de beste optie als je bewust omgaat met de wereld.

Roest heeft geen vat op het materiaal, waardoor lakken niet nodig is. Vandaar dat een titanium fiets ook vrijwel altijd die kenmerkende grijze kleur heeft. Je kunt 'm polijsten, waardoor de fiets gaat glimmen, of juist grover bewerken, waardoor het frame een wat doffere kleur krijgt. Maar een kleurtje is not done. Een titanium fiets moet je laten zien, zeggen de liefhebbers uit de titanium scene.

GEEN CRITERIUMMACHINE

Ik ben zo'n liefhebber, dus ik vond het heerlijk om de Skeiron een poosje mee te krijgen. Niet alleen vanwege dat uiterlijk, ook technisch komt de Skeiron goed uit de bus. Bij titanium is gebruik van de juiste legering cruciaal voor een fiets en dat zit wel goed met Ti 3AL-2,5 V -verhouding. Modern is de Skeiron ook: schijfremmen, kabels veelal binnendoor en netjes oversized balhoofd met weggewerkte lagers.

De Skeiron sluit ook precies aan bij wat ik tegenwoordig in een fiets zoek. Mijn ritjes hebben zich verplaatst van de criteriums in de stad naar van-alles-wat. Clubritjes op de heuvelrug met 34 kilometer per uur, klimritjes in de Ardennen en, waarom niet, een paar dagen bikepacken met mijn oudste zoon. Tassen eraan, zonnebril op en gaan. Het kan allemaal met de Skeiron.

Of beter gezegd: het kan juist met de Skeiron. De geometrie houdt het midden tussen een echte racer en een endurance fiets, waardoor je niet veel inlevert op snelheid, maar wel veel comfort terugkrijgt. Zo is de balhoofdbuis in mijn maat S 130 mm, bij een bovenbuis van 527 mm en dat zijn verhoudingen die best racy te noemen zijn. Ook is de stijfheid prima. Aanzetten resulteert in vooruitgang. Niet zoveel als mijn criteriummachine, maar die leek wat dat betreft meer op een baanfiets. Tegelijk verloor ik zowat mijn vullingen als ik daarmee over steentjes reed, dus de Skeiron biedt een veel allrounder gevoel. Scheelt ook in de tandartsrekening.

POLDER ALS HABITAT

Het meest genoot ik van de fiets toen ik ermee op bikepackingtrip ging. Juist dan is een polyvalente fiets gevraagd. Ik weet dat het niet de core business is van de Skeiron, maar tijdens de ritten over meerdere dagen in ons vlakke land kwam de fiets optimaal tot zijn recht. Alsof de polder zijn habitat is. Op zich niet onlogisch, want voor winst in de bergen is titanium gewoon te zwaar. Een frame weegt pakweg 1,6 kilogram. Gelukkig voerde de trip over dijken en door bossen, over asfalt en over hard gravel en er was

Kabels netjes binnendoor.

De legering van het gebruikte titanium luistert nauw.

op geen enkel moment twijfel: de Skeiron gaat zich hier wel redden, ondanks de geometrie die dus veel sneller is dan de echte endurancefietsen. Alleen tijdens de sprints werd ik telkens geklopt door mijn zoon, maar of dat aan de fiets te wijten valt is maar de vraag.

ALLROUNDER

Het maakt dat ik tijdens het fietsen aan Sven Kramer moest denken. De Friese schaatser, de allerbeste ooit, excelleerde op de lange afstanden, deed leuk mee op de kortere, maar was bovenal een man die uitblonk als allrounder. Niet voor niets werd hij negen keer wereldkampioen allround en tien keer Europees. Maar als er eens een ploegenachtvervolg of een massastart werd verreden, dan werd er ook naar Kramer gekeken. Behalve dan tijdens de sprints. En hij gaat (of beter: ging. Hij is inmiddels gestopt) ook lekker lang mee. Kramer dus als de schaatsende Van Nicholas Skeiron, wie had dat gedacht. ■

VAN NICHOLAS SKEIRON

FRAME:	Van Nicholas 3Al/2,5V titanium
GROEP:	Shimano Ultegra 8100 12-speed
WIELEN:	FFWD Ryot
STUUR/STUURPEN:	VN
BANDEN:	Schwalbe Pro One
ZADEL:	Fi:zik

